

דרך הדי"ק

מתורתו של האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

פרשת שלח לך | גיליון 32 | כ"א בסיוון תשפ"ג

סעודה ראשונה

"שֶׁלַח לְךָ אֲנָשִׁים וַיְתִרוּ אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל"

שליחות שנעשית לא בנפש חפצה ושלימה לא תצליח.

אנחנו רואים בפרשת השבוע, המרגלים הולכים לרגל את ארץ ישראל ומביאים את דירת הארץ רעה, אומרים דברים קשים על ארץ ישראל. צריך להקשות קושיה חזקה אין אפשר להעלות על הדעת שהמרגלים שלא היו אנשים פשוטים, אלא היו צדיקים אנשים גדולים בעלי מעמד שנבחרו בצורה פרטנית אחד אחד, אין הם עומדים ומדברים את כל הלשון הרע על ארץ ישראל, אין אפשר להבין את זה?

אז אולי אפשר לפרש ולומר יסוד גדול שצריך לקחת לחיים שלנו, מתי שהאדם הולך בשליחות של משהו לעשות משהו, אם המשלח לא עם כוונה טהורה ושלימה לא עם כוונה לשם שמיים, פשוט שהשליח יטעה בשליחות שלו ויעשה אותה בצורה לא נכונה, בצורה מקולקלת ומעוותת. ברגע שאדם לוקח שליח שיעשה בשבילו מספר דברים, אם המשלח לא הגון ושלח את השליח במחשבות לא הגונות, השליח בטוח יכשל בשליחות ומאותה שליחות יצא נזק גדול ביותר. אבל אם המשלח אמר את השליחות בצורה נכונה והמחשבות שלו היו טהורות ונכונות בטוח שהשליחות הזו תצא נכונה, הגונה וטובה. זה תלוי במשלח אין התנהג ואין שלח את השליחות.

וכך רואים אצל אברהם אבינו, מתי שאברהם אבינו רצה לקחת אשה ליצחק הוא הזהיר את אליעזר העבד שלו אזהרות קשות ביותר, אברהם אבינו קידש את עצמו ושלח את אליעזר בשליחות נאמנה ונכונה ביותר כי ברגע שהמשלח לח שולח את השליחות בצורה נכונה וטובה, השליחות בטוח מצליחה. ברגע שהמשלח שולח בצורה לא נכונה בטוח אותה שליחות נכשלת ויוצא ממנה נזק וחורבן גדול ביותר.

על פי זה אפשר לפרש ולומר, בני ישראל באו למשה רבנו וביקשו משה שהם רוצים ללכת לרגל את ארץ ישראל, הקב"ה אומר למשה "שֶׁלַח לְךָ אֲנָשִׁים" לא שליחות של עם ישראל כי השליחות של עם ישראל הייתה פגומה, הדעת שלהם לא הייתה שלימה עם מחשבות אחרות להיכנס לארץ ישראל, רצו להישאר במדבר ששם היה להם את המן וכל הנוחות. הם שלחו שלוחים לא בצורה נכונה ונקיה והדבר הזה בטוח היה צריך להיכשל. לכן הקב"ה אמר למשה רבנו "שֶׁלַח לְךָ" שהשליחים יהיו שלך ולא שליחים של עם ישראל, כי אם הם שליחים של עם ישראל ודאי הם יכשלו ויוצא חורבן ודבר לא טוב.

ומפה צריך ללמוד יסוד גדול, כל פעם שאדם שולח שליח לעשות שליחות

מסוימת עליו להשתדל בכל כוחו מתי שעושה את השליחות שתהיה בלב שלם ובטוהר הנפש, בנקיות ובזכות גדולה. כי אם האדם יעשה את השליחות כך, בטוח שהשליחות תצליח. אבל אם האדם עושה את השליחות לא בנאמנות ולא בנקיות, השליחות של אותו אדם בוודאי לא תצליח ויצא ממנה נזק גדול. אם כך, כל החורבן שיצא לעם ישראל יצא בגלל השליחות והמשלחים שבני ישראל שלחו את המרגלים בשליחות לא טהורה, שוודאי דבר זה יביא לכשלון כמו שלבסוף קרה.

סרקו את הברקוד החדש והצטרפו לקבוצה של כבוד האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

נפש הדי"ק

הרבה דברים אדם מרגיש רע בהם, מרגיש לא טוב בהם, מרגיש נזק בהם, מרגיש שקרו לו דברים לא טובים, אבל מתי שפורטים את הדברים הלא טובים, מוצאים שאותם דברים לא טובים "ממכותיך אֶרְפָּאךָ" (ירמיה ל, יז), מהדברים שנראים מכות יצא מהם רפואה, יצא מהם דברים גדולים.. לכל דבר שהוא שלילי תסתכל איפה החיובי, בכל מהלך שלילי יש בפנים משהו גדול חיובי, רק תדע אין לראות אותו ואין למצוא אותו.

"ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם"
איך שהאדם מראה את עצמו בפני אחרים ככה יחשבו עליו .

בפרשת השבוע אומרים המרגלים אחרי שחזרו מלרגל את ארץ ישראל "וַיִּנְהִי בְּעֵינֵינוּ כַּחֲגָבִים וְכִן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם", המרגלים מספרים שיושבי הארץ ראו את המרגלים כמו חגבים. רש"י אומר במקום שמענו אומרים זה לזה נמלים. הרבה שנים אנחנו חושבים על הרש"י הזה, ידוע שכל מילה ברש"י מדוקדקת בדקדוק גדול ביותר ורש"י חזר על הפירוש שלו שבעה פעמים וברוח הקודש אמר רש"י את הדברים. אם התורה אומרת כמו חגבים, למה רש"י משנה ואומר כמו נמלים, הרי רש"י לא משנה דברים על דעת עצמו ואומר דבר שלא בדיוק כמו שהתורה אומרת, אם כך למה רש"י אומר כנמלים ולא כחגבים?

אלא אומרים רבותינו הקדושים וכן היינו בעיניהם כמו שהאדם רואה את עצמו בפני עצמו, כך האנשים חושבים עליו. אם אדם יושב עם אדם אחר בלי בטחון עצמי, גם אותו אדם יתנהג כלפיו בחוסר בטחון עצמי ויזלזל בו. אם האדם יהיה עם בטחון עצמי ויעמוד בחוזק נפשי, האדם שמולו יכבד אותו ויתנהג איתו בתור אדם מכובד.

ואולי אפשר לפרש עוד, חז"ל אומרים לנו (עירובין ק:); אמר רבי יוחנן אלמלא לא ניתנה תורה היינו למידין צניעות מחתול וגזל מנמלה. אם הקב"ה לא היה נותן לנו את התורה הקדושה היינו לומדים את כל האורחות חיים שלנו ואיך להתנהג בחיים מהחיות. מהנמלה היינו לומדים לא לגזול ובטחון בהשם, כי מי שגזול הוא לא מאמין בהשם, אדם גונב וגזול כי הוא רואה שאין לו והוא לא מאמין שיכול להיות לו, אז הוא הולך וגונב. אבל אדם עם בטחון בהשם אומר אין לו היום, מחר השם יתן לו.

ורואים מה שמובא במדרש (דב"ר ה, ב) על הנמלה את מעלת הבטחון בקב"ה. אמר רבי תנחומא וכל חיה אינה אלא חטה ומחצה, והיא כונסת את אלה, נשאמה ונזר עלי הקדוש ברוך הוא חיים ויהיה לי מוכן לאכל. הנמלה חיה שישה חודשים ובכל זאת היא אוספת כמות גדולה של אוכל שאפשר לפרנס עם זה הרבה אנשים ממה שאספה בשישה חודשים. הנמלה בונה את הבית שלה שלוש קומות, קומה עליונה משאירה אותה ריקה שאם ירד גשם האוכל לא יתקלקל וקומה תחתונה משאירה הנמלה אותה ריקה בגלל שיש שם יובש ועובש שלא יקלקלו את האוכל, בקומה האמצעית שומרת שם את האוכל.

ואומר המדרש הנמלה שומרת כמויות כ"כ גדולות של אוכל למרות שהיא חיה רק שישה חודשים, כי אומרת הנמלה לקב"ה גם שנכתב עלי לחיות שישה חודשים, אני מאמינה בך שתפרע את זה ואני אוספת אוכל כי יש לי אמונה שתתן לי יותר זמן לחיות ומפה רואים את הכוח של הבטחון והאמונה הגדולה של הנמלה בקב"ה.

ידוע שבבריאת העולם, כשהקב"ה רצה לברוא את האדם הוא ביקש מכל הבריאה כולה שכל אחד יתן חלק ממנו, כמו שהמשנה אומרת (אבות ה, כ) ה'ני עז כנמר, וקל כנשר, ורץ כצב, ונבור כארי. וכך גם מתי שדוד המלך סיים לכתוב את ספר התהלים, אומר המדרש (ילקוט"ש תהלים, קנ) שזחה דעתו של דוד עליו ובאה הצפרדע ואמרה לו שלא תזוח דעתו עליו והיא אומרת שירות ותשבחות יותר ממנו ומיד דוד המלך התבייש ושתק. שאלנו איך הצפרדע יכלה לבוא ולהוכיח את דוד המלך, אלא האדם קיבל את הכוח לשיר ולהודות לקב"ה מהתרומה שהצפרדע תרמה לאדם בבריאת העולם ולכן יכלה להוכיח אותו.

וכך גם פרשנו ואמרנו על עורות התחשים בבניית המשכן, במשכן היה עור מיוחד שכיסו בו את המשכן מחיה שנקראת תחש ואומרת הגמרא (שבת כח:); תחש שהיה בימי משה בריה בפני עצמה היה.. וקרן אחת היתה לו במצחו ולפי שעה נזדמן לו למשה ועשה ממנו משכן ונגנז. התחש הייתה סוג של חיה שנבראה לפעם אחת בכל העולם רגע לפני שבנו את המשכן. נשאל למה הקב"ה לא ברא אותה בבריאת העולם וברא אותה לרגע אחד לבניית המשכן, אלא אם היא הייתה נבראת בבריאת העולם היא הייתה גם צריכה לתרום לאדם את היופי הנדיר שהיה לה ואז האדם היה מתקלקל ומגיע לדברים חמורים, לכן לא נבראה בבריאת העולם אלא רק למשכן.

על פי זה אפשר לבאר המרגלים אומרים "וַיִּנְהִי בְּעֵינֵינוּ כַּחֲגָבִים" ורש"י אומר כנמלים, יושבי הארץ ראו שיש למרגלים מידות של נמלים, המרגלים לא יקחו לנו את הארץ כי כל דבר שהנמלה נוגעת היא לא חוזרת עוד פעם ולוקחת, אם נמלה אחת נגעה במשהו הנמלה השניה לא תיגע בזה כי הם לא גנבים. לכן אמרו המרגלים הם ראו אותנו כנמלים ולא פחדו מאיתנו שאם נגענו בדבר והארץ שלנו אז המרגלים לא יגנבו את זה ולכן לא פחדו מהמרגלים ולא תפסו אותם כי חשבו שלא יגזלו את הארץ.

מי לא רוצה ישועה? מי לא רוצה רפואה?
 מי לא רוצה את משה רבנו מליץ ישר עליו בשמיים

השבת זה הזמן כבקשת כבוד האדמו"ר רבנו יאשיהו יוסף מינצו שליט"א זהו צו השעה כולם מזכים עוד שני חברים לקרא ספר דברים בשבת קודש, ונזכה כולם לקדש שם שמיים ולקיים את דברי ה' זכרו תורת משה עבדי ספר דברים צוואת משה רבנו זיע"א

ש"ת הדי"ף

שאלה:

כבוד הרב רציתי לשאול איך להתנהג עם הבת שלי, היא בת עשרים והיא לא שומרת שבת כאשר כל הבית כן שומר. היא עושה מה שהיא רוצה בחדר הפרטי שלה, ובכל זאת זה בבית שלנו. האם עלי להסכים לחילול שבת בבית שלנו ולתת לה להמשיך ככה?

תשובה:

כל עוד שהבת לא משפיעה על הילדים ומקלקלת את הילדים ושומרת בתוך חדר סגור, ולא משפיעה בחוץ, ולא עושה רע לילדים, לשמור ולקרב ולהשפיע השפעה גדולה.

ההשפעה שמשפיעים זה דבר גדול ביותר. להרחיק אותה מהבית ולתת לה לצאת לרחוב זה יכול להתדרדר התדרדרות גדולה. פה שהיא שומרת בתוך מסגרת והיא שומרת בתוך הבית, לאט לאט זה ישפיע והיא תלך בדרך טובה.

לא להרחיק אותה, ההרחקה של ילדים שמתרחקים מדרך השם זה חורבן וזה הרס וזה נזק שאין כדוגמתו.

"שלח לך אנשים ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל"

אדם שרואה את עצמו כשליח של הקב"ה בעולם הזה יש לו הצלחה בשליחותו ובמעשי ידיו.

בפרשת השבוע רואים את כל עניין המרגלים, המרגלים היו נשיאים של עם ישראל, אנשים גדולים בתורה וביראת שמיים עם מעשים טובים ביותר. המרגלים הולכים לרגל את ארץ ישראל וכשהם חוזרים הם מביאים את דבת הארץ רעה, שהגויים שגרים בארץ ישראל חזקים ואפילו אמרו "לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו" כביכול ח"ו יותר חזקים מהקב"ה. אמורים המרגלים שבארץ יש בעיות וקשיים, דברים לא פשוטים וחמורים שאי אפשר לשער ולתאר.

נבוא ונשאל איך אנשים כאלו גדולים שזכו לעמוד בהר סיני ולראות את מתן תורה ולשמע את הקב"ה, ראו את קריעת ים סוף שהיה הנס הגדול שהיה בהיסטוריה שהים נקרע לשנים עשר חלקים, ראו את עשרת המכות, את המן ובארה של מרים, את ענני הכבוד, אם כך איך המרגלים עומדים ואומרים כאלה דברים על הגויים בארץ שהם בשר ודם שח"ו חזקים מהקב"ה?

אלא אולי אפשר לבאר ולומר יסוד גדול שצריך להיות טמון בנפש של כל אחד ואחד מאיתנו וצריך ללכת איתנו בכל עניין ועניין, אומרת הגמרא (ברכות לד:) המתפלל וטעה סימן רע לו ואם שליח צבור הוא, סימן רע לשולחיו מפני ששלוחו של אדם כמותו. אדם שהתפלל ונפלה טעות בתפילתו זה לא טוב ואם הוא שליח ציבור שטעה, צריכים לחשוש כל הציבור וגם השליח ציבור משום שהוא השליח של כל הכלל וברגע שהוא לא מצליח בשליחותו והוא טועה, זה סימן שהשליחות ששלחו אותו לא הייתה הגונה או בלב שלם בצדקה נקייה, אלא היה שם פגם ומשהו לא טוב.

אם כך שליחות זה דבר לא פשוט והכוח של המשלחים נהיה הכוח של האדם, אם היו למשלחים כוונות טובות וטהורות אז גם לשליח יש כוח לעשות דברים גדולים וטובים, אבל אם למשלחים אין כוונות טובות ואין טוהר הנפש והמחשבה, אז גם בשליחות ובמעשי ידיו של השליח חלים פגמים ודברים לא רצויים.

וכך אנו רואים מה שקרה אצל המרגלים, לקב"ה הייתה מחשבה לשלוח לרגל את ארץ ישראל ועם ישראל לקחו את המרגלים וציוו אותם לרגל את ארץ ישראל. היה הבדל בין השליחות של הקב"ה לבין השליחות של משה ובין השליחות של עם ישראל. השליחות של הקב"ה הייתה שליחות טהורה וקדושה להרגיע את ליבם של עם ישראל וזו דרך העולם ומהלכי מלחמה שבדקים את המקום לפני שיוצאים למלחמה. הדעת של משה רבנו זו דעת קדושה, ללכת לעשות ריגול קדוש בדרך השם איך שמתנהגים בשליחות קדושה וטהורה. אבל במחשבה של עם ישראל ללכת לרגל את ארץ ישראל היו פגמים גדולים.

לכן מכיוון שעם ישראל מינו את המרגלים ללכת לרגל, הם נתנו במרגלים כוח שלילי והחדירו בהם כוח רע ללכת ולטעות את כל הטעויות שיש בעולם. אם המרגלים היו הולכים בשליחות של משה או של הקב"ה היו מצליחים, משום שהלכו בכוח השליחות של עם ישראל שהיה להם פגם במחשבה, השליחות הייתה פגומה ולא ישרה ולכן עם כל קדושתם וטהרתם של המרגלים נכשלו והביאו את דבת הארץ רעה, התדרדרו עד הדיוסא התחתונה והנמוכה ביותר.

אבל יהושע בן נון שהלך בשליחותו של משה חזר טוב, כלב בן יפונה שהלך בשליחות המקום חזר טוב, שאר המרגלים שהלכו בשליחות של כלל עם ישראל והיה פגם בשליחות, הביאו את דבת הארץ רעה ועשו חורבן והרס גדול שעד היום אנחנו בוכים ומצטערים על החורבן של אותו ריגול שהלכו המרגלים לרגל את ארץ ישראל.

אם כך צריך לדעת יסוד גדול, כל דבר שהמשלח פגום השליחות של השליח פגומה, כל שליחות שהמשלח טהור הוא נותן כוח לשליח לעשות שליחות טהורה. מפה ילמד האדם יסוד גדול לחיים שלו, אדם שבחיי הפרטיים מרגיש גיש את עצמו כשליח של הקב"ה לתקן עולם במלכות שדי וכל מה שעושה אומר שהוא שליח של הקב"ה, אז יש לו הצלחה ויד השם איתו ובכל אשר פונה משכיל ומצליח. אבל אדם שהולך ועושה את השליחות שלו בעולם הזה על אינטרסים ועל דברים אחרים, השליחות שלו בוודאי לא מושלמת ובוודאי לא מוצלחת. כל מה שהאדם עושה בחיים שלו עליו לחשוב בראש שלו שעושה את זה לכבוד הקב"ה, שהוא שליח של הקב"ה בקדושה וטהרה ואז תהיה לו הצלחה וברכה במעשי ידיו.

יש סיפור שמסופר על אחד הרבנים הגדולים ראש ישיבה גדול, שהבטיח לאחד התלמידים שלו שיבוא לחתונה של הבן שלו. הגיעה החתונה ואותו ראש ישיבה לא יכל לבוא, הוא קרא לאחד הרבנים בישיבה ואמר לו שילך במקומו לחתונה. אותו רב הלך במקום הראש ישיבה לחופה ונשאר עוד הרבה זמן בחתונה עד לאחר שהסתיים הכל. שאלו אותו למה הרב נשאר עד עכשיו בחתונה, ענה להם הרב בגלל שאני שליח של הרב הגדול ושלוחו של אדם כמותו וזייתי להיות כמה שעות כמו אותו רב גדול, לכן אני רוצה להיות ולשבת כדי להיות עוד כמו הרב הגדול כי זה משפיע עלי שפע גדול בגלל ששלוחו של אדם כמותו.

צריך לדעת יסוד גדול, אם אנחנו חיים בעולם בהרגשה ובהבנה שאנחנו שליחים של הקב"ה יש לנו ידא אריכתא של הקב"ה והצלחה במעשי ידיו. אם אנחנו חיים על תאוות או רצונות ומחשבות, חיים מיום ליום ומרגע לרגע, אין לנו את הכוח של הקב"ה ולכן המרגלים נכשלו כי היו שלוחים של עם ישראל שהיו עם כוונות פסולות ולא טובות.

כתוב בספרים הקדושים שבן אדם שלומד משהו וקשה והוא לא מבין, מה יעשה? יש סגולה אחת יחזיק הזקן ויסתכל לשמיים, זו סגולה שיש סיעתא דשמיא. וסגולה שניה, שיפתח את התורה איפה שכתוב הפסוקים בתורה של אותה מצוה, ומתי שהיא קורא את הפסוקים של אותה מצוה זה נותן לו סיעתא דשמיא להבין את הקושיה שיש לו.

רבי ישמעאל כהן גדול.

רבי ישמעאל כהן גדול אחד מעשרה הרוגי מלכות, אחד הקדושים הגדולים שהיו לעם ישראל. רבותינו הקדושים אומרים, הספר הקדוש "פרקי היכלות" הוא קיבל אותו מהמלאך מט"ט, שהמלאך מט"ט זה חנוך "וַיִּתְּהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים וַאֲיָנָבו" (בראשית ה, כד), שהוא שר הפנים של הקב"ה.

רבי ישמעאל כהן גדול זה דבר שאי אפשר לשער ולתאר, רבותינו הקדושים אומרים שהיה לו את הנשמה של יאשיהו המלך, רבי ישמעאל כהן גדול הוא עלה לשמיים מתי שגורו על עשרה הרוגי מלכות שיוציאו אותם להורג, הוא עלה לשמיים ושאל בשמיים האם אפשר לבטל את הגזירה או אי אפשר לבטל את הגזירה. רבי ישמעאל כהן גדול הגמרא מספרת ואומרת (ברכות ז.) שרבי ישמעאל כהן גדול עלה לשמיים ושמע בת קול או ראה, יש בזה פירושים רבים, שהקב"ה אומר לו ישמעאל בני ברכני.

הכוח של רבי ישמעאל כהן גדול זה כוח שאין לו התחלה ואין לו סוף, לכן בבקשה צדיקים לקחת ביום כ"ה בסיון בקהילה הקדושה "שובה ישראל" את הספר "פרקי היכלות" כמו שכמה פעמים עשינו ולסיים אותו פעם, פעמיים, שלוש מחולק בין כולנו, וכבר ידוע מה שאומר ה"שדי חמד" שמתו שכמה שותפים בלימוד של זוהר, של ספר דברים, של תהלים, של כל ספר, פרקי היכלות, כל אחד מקבל שכר כמו שלמד את כל הספר. אם יהיה לזה הרבה שותפים לסיים את זה אז זה כמו מאות או אלפי פעמים שסיימו פרקי היכלות לכבוד רבי ישמעאל כהן גדול.

כולנו נכניע את הלב, זה זמן שהשטן נלחם בכל הכוח, כל דבר שבקדושה השטן נכנס להכניס חוסר אמונה, להכניס מחלוקת, להכניס שנאה, להכניס דברים רעים וקשים. איך מנצחים את החושך? לא ע"י שמכים את החושך עם מקל אלא ע"י שמאירים אור של קדושה - אור של הקדושה מחזק ודוחק את החושך ומחזק את האור.

מסופר על צדיק אחד שאסף את התלמידים שלו ושאל אותם, איך כל אחד מהם חושב שהעולם צריך להיראות וכל אחד יתן עצה מה הוא חושב שהיה צריך להיות עוד בעולם. אחד כתב העולם צריך להיות עם יותר פרנסה, אחד שהיה חסר ילדים כתב אני רוצה שהשם יבנה את העולם עם יותר ילדים, אחד שהיה חסר לו בית כתב אני רוצה שהקב"ה יבנה את העולם שיהיה לכולם בית.

אמר להם אותו צדיק לא, הקב"ה ברא את העולם בצורה מושלמת ביותר, זה שאנחנו חושבים שדבר לא מושלם זה חוסר אמונה. אנחנו מברכים בברכת האילנות "שְׁלֵא חֶסֶר בְּעוֹלָמוֹ כְּלוֹם" הקב"ה ברא את העולם בלי חיסרון של כלום, רק אנחנו רואים את החיסרון. אם אנחנו רוצים שקט ושלווה בלי שום חיסרון רק שיהיה לנו נוח, אז יהיה לנו נוח לטווח קצר, אבל לטווח ארוך זו לא השלמות של העולם.

אדם שחושב לשנות את העולם לעולם יותר נוח ופחות בעיות וניסיונות, טועה טעות חמורה. אדם שיושב בנוח ולא עושה כלום אין לו פרנסה ליום המחר, מתי שאדם מצטער ודחוק ומשתדל ונלחם הוא בונה את הכוח ליום המחר. רק לאחר שהאדם עובר את הניסיונות, הוא מבין שכל הניסיונות האלה, בסוף משלימים את התמונה האמיתית וכל מה שקרה איתו זה טוב מאוד.

רשב"י הקדוש יגן עליכם בכל יום!

אוריית

הצטרפו לקריאה יומית, קצרה ונוחה

בספר הזוהר הקדוש

וזהו שותפים לסיים 10,000 ספרי הזוהר הקדוש

להצטרפות ללימוד הזוהר היומי העולמי <<<

סדר לימוד הזוהר היומי שאורך 5 דקות. מונה 5 עמודים שיתקבלו אצלכם בשתי דרכים

1	דרך התחברות לקבוצת ווצאפ ייעודית
2	דרך אפליקצייה ייעודית

לרשותכם 3 דרכי הצטרפות:

פרטים נוספים או למכשירים נשרים חייגו: *9260

סרקו את הברקוד

פנו אלינו בווצאפ 053-5305200

היכנסו לאתר: Limudzohar.co.il

ספר דברים מצמיח ישועה!

לקבלת הספר: 03-792-2548

חפשו: ספר הישועות - ספר דברים G

הרב פינך ז"ל